

1 Interpret

1.1 Běh programu

Program začíná kontrolou XML kódu a uložením každé instrukce s jejími argumenty do třídy `Instruction`, `Argument`. Všechny instrukce jsou uloženy v listu `Instructions`. Pak následuje inicializací rámců a první průchod přes list instrukcí a ukládáním návěstí do `LABEL_FRAME`.

Hlavní průchod programu je obsažen ve `while` cyklu pro možnost použití instrukcí se skoky. Zde se už vykonávají jednotlivé instrukce, tak že se zavolá funkce `getattr()`, která přijme `opcode` názvu instrukce a podle toho vyhledá příslušnou metodu.

1.2 Rámce

1.2.1 Rámce pro ukládání proměnných

Vytvořený list `FRAMES` v sobě obsahuje na 0. indexu globální rámec, na 2. indexu zásobník lokálních rámců. Při použití instrukce `CREATEFRAME` se inicializuje na 3. indexu dočasný rámec.

Při vytváření lokálních rámců, se rámec uloží do zásobníku lokálních rámců, tak že se uloží na index, který se rovná délce listu, který představuje zásobník.

Každý z těchto tří rámců je implementován jako slovník. Klíčem se stává jméno ukládané proměnné a hodnotou instance třídy `Variables`.

1.2.2 Datový zásobník

Datový zásobník je inicializovaný už od začátku spolu s globálním rámcem, proto se nachází na 1. indexu rámce rámců `FRAMES`.

1.2.3 Rámec pro návěští

`LABEL_FRAME`. Jednotlivé návěští nelze ukládat do globálního rámce, kdyby se proměnná tam uložená jmenovala stejně jako návěští. Proto je vytvořen tento rámec, který se využije pouze jedenkrát při prvním průchodu všemi instrukcemi. V tomto průchodu se ukládají pouze návěští a jejich čísla instrukce, kam ukazují. Stejně jako `GF`, `LF` a `TF` je tvořen slovníkem. Klíč je jméno návěští a hodnotou je návěští uložené do instance třídy `Variables`. Nepoužívané části třídy jsou zapsány jako `None`.

1.2.4 Zásobník pro ukládání pozicí

`CALL_FRAME`. Zde se uloží při zavolání instrukce `CALL` vždy na nejsvrchnější pozici zásobníku číslo reprezentující `order` instrukce, kam se při zavolání instrukce `RETURN` vrátí běh programu.

1.2.5 Hledání správného rámce

Při práci s proměnnou se musí použít nejaktuálnější hodnota, která je uložena v některém z rámců a pomocí funkce `frameFinding` se najde zadaný rámec podle atributu v instanci třídy `Argument`, která je uložena v listu, který se nachází v třídě `Instruction`.

1.3 STACK

Implementace rozšíření `STACK` je pomocí vytvořeného datového zásobníku, kam ukládají používané proměnné pomocí třídy `Variables`. Takto uložené hodnoty lze bez komplikací později ukládat do rámců, protože v rámcích je používaná stejná struktura pro ukládání proměnných.

Narozdíl od práce s instrukcemi, které pracují s globálním, lokálním, nebo s dočasným rámcem, se při provádění operací nekontroluje, zda proměnná s kterou pracuje instrukce byla deklarovaná, nebo definovaná, protože pomocí instrukce `PUSHS` nelze přidat do datového zásobníku nedefinovanou, nebo nedeklarovanou proměnnou.

1.4 STATI

Pro výpis do souboru se spouští funkce `statsOutput`, do které jsou předávány hodnoty z `main`. Pro parametr `--insts` se připočítává +1 před každým vykonáním instrukce. `--vars` inkrementuje při každém zavolání `DEFVAR` a pokud přesáhne svoje maximum z dřívějšího, tak se přepíše maximum na momentální počet. Pro `--hot` se ukládají do seznamu `hotList` a ve funkci `statsOutput` se spočítá, které `order` číslo se vyskytlo nejvícekrát.

1.5 NVI

Třída `Instruction` má v sobě metodu pro přidání argumentů z třídy `Argument` a také metody pro výpočet všech instrukcí programu. Třída `Variables` slouží k přechovávání informací z instrukcí. Jako vzor je použita metoda skladba, protože všechny tři třídy tvoří hierarchii a jsou mezisebou propojené. Třída `Argument` spolu s `Instrukce` tvoří strukturní celek.

Třída `Checks` je podle vzoru `observer` a její metody kontrolují deklarace a definice proměnných. Třída `Returns` slouží jako adaptér mezi ostatními třídami. Její metody vrací hodnotu, nebo typ proměnné či konstanty.

2 Test

2.1 Rozdělení programu

Podle toho jaké parametry jsou zadány, tak je rozdělený i program na tři části. Všechny tři části `interpret-only`, `parse-only`, `both` (testy bez zadaného parametru) mají podobnou strukturu.

Nejdříve se spracují argumenty a zvolí správné cesty k adresářům testů a ostatním souborům. Poté se prohledává složka v které se program právě nachází a pokud dojde na soubor s příponou `.src`, tak se posune dále. Je-li zadaná rekurze, tak vkročí do ní. Jsou to funkce `recursionParse/Int/Both`.

Jinak pouze vykonává kontrolu. Před kontrolou vytvoří chybějící soubory (jejich existence se kontroluje pomocí `file_exists()`).

2.2 Testování parseru

Nejdříve se musí vygenerovat XML kód pro porovnávání návratových kódů a výstupu. Generování používá funkci `exec()` a testování pomocí `java -jar`.

2.3 Společné testy

Vygenerovaný XML kód si převezme `interpret`.

Pokud je zadán parametr `--clean`, tak pomocí funkce `unlink()` se vymažou dočasné generované soubory během testu (pouze pomocné soubory mají příponu `.gen`), po skončení porovnávání výstupů.